

2006'DAN 2013'E KADIN DOSTU KENT OLMA YOLUNDA İZMİR

Semra Ulusoy
ulusoy@unfpa.org

“İnsanlara en yakın yönetim katmanı olan yerel ve bölgesel yönetimler, eşitsizliklerin sürmesi ve artmasına karşı mücadelede ve gerçek manada eşitlikçi bir toplumun geliştirilmesinde en uygun noktayı temsil etmektedirler. Bu yönetim yapıları, sahip oldukları yetkinlikler ve farklı aktörlerle kuracakları işbirliğiyle, kadın erkek eşitliği lehine somut eylemler gerçekleştirebilirler.”

*Avrupa Belediyeler ve Bölgeler Konseyi
Yerel Yaşamda Avrupa Kadın-Erkek Eşitliği Şartı*

Geriye Bakış

2009 yılında yapılan Kent Sempozyumu'nda anlatılan Kadın Dostu Kentler Programının yaklaşık 4 yıllık gelişimine (serüvenine) geçmeden önce program hakkında kısa bir hatırlatmayla başlayalım:

2006-2009 Dönemi

2006 yılında, Kadın STK'lar, taban örgütleri, ulusal ve yerel düzeydeki kamu kurumlarıyla yapılacak yerel çalışmalar sonucunda, yerel yönetimlerin planlama süreçlerine toplumsal cinsiyet eşitliğinin dahil edilerek, kadın dostu kentlerin oluşması için bir ortam oluşturulması hedefiyle Birleşmiş Milletler Kadınların ve Kız Çocuklarının İnsan Haklarının Geliştirilmesi (BMOP) adıyla başlatıldı.

Program Birleşmiş Milletler, İçişleri Bakanlığı ortaklığında Sabancı Vakfı'nın doğrudan desteği ve mali katkılarıyla yürütüldü. Programın amaçları; Yerel yönetim planlama süreçlerine toplumsal cinsiyetin dâhil edilmesi için yerel yönetimlerin (Valilik ve belediyeler) kapasitesinin artırılması; Toplumsal cinsiyet eşitliği ve kadın dostu hizmetlerin desteklenmesi için kadın STK'ların kapasitelerinin artırılması ve yerel yönetimler, taban örgütler ve yerel kadın STK'lar arasında karşılıklı iş birliğinin teşvik edilmesiydi.

Programın en önemli ayırıcı özelliği; Eşit katılımlı STK - Kamu işbirliğinde yerel olmasıydı.

Aralık 2009 da BMOP tamamlanıncaya kadar, aralarında İzmir'in de olduğu 6 ilde, Kars, Nevşehir, Şanlıurfa, Trabzon ve Van'da çalışıldı.

Bu süre içinde yapılan çalışmalar bir önceki sempozyumun konusuydu. Yıldız Tokman sunumunda çalışmaları, gelinen noktayı ayrıntılı olarak ele aldı.

Benim o dönemle ilgili eklemek istediğim; Program bittikten sonra İçişleri Bakanlığı'nın genelgesidir (1).

* Bu bildiri TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu Kadın Çalışma Grubu adına düzenlenmiştir.

81 ilin Valiliğine yollanan bu genelgede yapılan tüm çalışmalar anlatıldıktan sonra elde edilen başarılarla değinilmiş, bütün illerden aynı çalışmanın yapılmasının beklendiği belirtilerek, kurumlarda Yerel Eşitlik Mekanizmaları'nın (**İl Kadın Hakları Koordinasyon Kurulları, Kadın Erkek Eşitliği Birimleri**) kurulması istenmiş, Yerel Meclislerde de **Kadın Erkek Eşitliği Komisyonları'nın** seçilmesi önerilmiştir.

Yeniden; Bu Kez Kadın Dostu Kentler Programı adıyla ve 12 İlde

Adı geçen genelge üzerine, programın kendi illerinde de uygulanmasını isteyen illerin yerel yöneticilerinin (Belediyeler) başvurusu üzerine mevcut illere 7 il daha eklenerek sayı 12'ye yükseldi. (Van'ın geçirdiği büyük deprem sonrasında Programdan çekilmek zorunda kalmasıyla eski il sayısı 5'e inmişti). İlk dönemde sadece 1 Büyükşehir Belediyesi (İzmir) varken, bugün bu sayı Antalya, Bursa ve Gaziantep'in eklenmesiyle 4'e çıkmış bulunmaktadır.

Neden Böyle Bir Program?

Kent nüfusunun yarısını oluşturmalarına rağmen kadınlar, yerel karar alma süreçlerine tam ve eşit bir biçimde katılmamaktadırlar. Halbuki kadınlar seçilmiş ve atanmış yerel yöneticilerin planlama ve yönetim sürecinde danışmaları gereken doğal ortaklardır. Kadınların karar alma mekanizmalarında eşit temsil talebi; anayasal bir haktır, demokrasinin vazgeçilmez unsurudur.

Şehir planlamaları, geleneksel olarak erkekler tarafından yapılmakta ve kadınların ihtiyaçları göz önünde bulundurulmamaktadır. Oysa konut, güvenlik, ulaşım, eğitim ve sağlık gibi alanlarda alınan yerel kararlar, kadınları doğrudan etkilemekte hayatlarını kolaylaştırmakta veya zorlaştırmaktadır. Kadınlar yerel meclislerde temsil edilmedikleri için bu kararları etkileyememektedirler.

Örneğin kentin planlanması ve organizasyonunda kadınların bir araya gelebilecekleri mekanlar, her mahalleye bir kreş, gündüz bakımevi hizmetleri vs. genelde önceliklendirilmez. İyi aydınlatılmamış sokaklar, uzak noktalara hizmet vermeyen belediye otobüsleri ve bu araçların güvenli olmayışı kadınların en temel haklarından biri olan seyahat özgürlüğünü kullanmasını engeller.

Üstgeçitler ve yüksek kaldırımlar, kadınların bebek arabaları ile kentin sokaklarını kullanımını zorlaştırır. Kentlerin kültürel, spor ve dinlenme olanaklarından da en az yararlanan gruplarından birini yine kadınlar oluşturmaktadır. Ayrıca, kadınların şiddete uğradıklarında

* Bu bildiri TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu Kadın Çalışma Grubu adına düzenlenmiştir.

sığınabilecekleri mekânlar, ilgililere ulaşabilecekleri acil destek hatları da yine kent yönetiminin yaptığı planlarda göz ardı etmemesi gereken unsurlardandır.

Bu programla planlamasında, yönetiminde ve günlük yaşamında kadınların aktif bir biçimde rol aldığı kadın dostu kentler oluşturulmasına destek verilecektir.

Türkiye’de Kadın Erkek Eşit(siz)liği

Türkiye 2010 Binyıl Kalkınma Hedefleri Gelişim Raporu’na göre, Türkiye ilköğretimdeki cinsiyet eşitsizliğini ortadan kaldırma hedefine çok yaklaşmış olsa da, ortaöğretime devam etmeyen kız çocuklarının oranı kayda değerdir. Bin Yıl Kalkınma Hedefleri raporu, bin yıllık hedeflerin gerçekleştirilmesindeki sorun teşkil eden konular olarak bilhassa coğrafi ve sosyal cinsiyet eşitliği farklılıklarını ele almaktadır. Rapor, Türkiye’nin ciddi zorluklar ve yapısal engeller yaşadığı, Cinsiyet Eşitliğinin ve Kadın Güçlendirilmesinin Teşvik Edilmesi başlıklı 3. Hedefe özel ilgi verilmesi gerektiğine dikkat çekmektedir.

Karar alma ve iş gücüne kadınların katılımında önemli boşluklar bulunmaktadır. Parlamento düzeyinde siyasette kadınların temsil oranı 2011 Genel Seçimi ile artmak ile birlikte %14’tür (550 parlamento üyesinden sadece 78’i kadındır) Bu oran yerel yönetimlerde 2%’den bile azdır. Kadınların iş gücüne katılım oranı 22% civarındadır; bu durum Türkiye’yi OECD ülkeleri ve gelişmekte olan ülkelerin altına yerleştirmektedir. Üreme sağlığı, güçlendirme ve iş gücü piyasa katılımında toplumsal cinsiyet eşitsizliği gösteren ve UNDP’nin 2010 yılı Küresel İnsani Kalkınma Raporu (HDR) ile başlatılan Cinsiyet Eşitsizliği Endeksine göre, Türkiye 138 ülkeden 77’inci sıradadır.

Sayılar Anlatır

Kadın erkek eşitsizliğinin ilimizdeki durumunu bize sayılar anlatıyor (2):

NÜFUS	
Toplam	3 948 848
Kadın	1 963 480
Erkek	1 985 368
Cinsiyet Oranı % 101.1	

YAŞ GRUBUNA GÖRE KADINLAR	
0-14	379 093
15-64	1 393 014
65+	191 373

15 + OKUMA YAZMA BİLMEYEN ORANI	
Toplam	% 5.4
Kadın	% 8.7
Erkek	% 2.1

BİTİRİLEN EĞİTİM DÜZEYİ (15+ KADIN)	
Lise veya dengi	% 21.1
Yüksekokul-Fakülte	% 10.1
Yüksek Lisans	% 0.6
Doktora	% 0.2

ÇALIŞMA YAŞAMI (15+)İşgücüne katılma oranı

Toplam %53,2

Erkek % 72,9

Kadın %34,3

İşsizlik

Toplam % 14,8

Erkek % 11,6

Kadın) % 21,2

İstihdam edilen

Toplam % 45,3

Erkek % 64,4

Kadın %27

SIYASAL YAŞAMDA VE YÖNETİMDE KADINLAR

Kadın Milletvekili Sayısı 5 (%19)

İl Genel Meclisi'nde Kadın Üye Sayısı : 15 (% 11)

Büyükşehir Belediye Meclisinin % 3,9'u kadın.

14 Vali Yardımcısı arasında kadın yoktur

30 İlçe Belediye Başkanı arasında kadın yoktur

30 Kaymakamın ise sadece 1'i kadındır

Kazanımlar – Eksiklikler - Zorluklar

Kadın Hareketinin 1990'lerden başlayarak yükselişi kadın hakları alanında kazanımların elde edilmesini sağladı. Hem Ceza hem de Medeni Kanunda kadınlar lehine değişiklikler yapıldı. 2010 Kasım tarihli Türkiye AB 2010 İlerleme Raporu da bunu saptamış, kadın hakları ve toplumsal cinsiyet eşitliği konularında ilerleme sağlandığına dikkat çekmiştir. Genel olarak, kadın haklarını ve toplumsal cinsiyet eşitliğini temin eden hukuksal çerçeve elverişlidir. Ancak, Türkiye'de kadın haklarının korunması ve toplumsal cinsiyet eşitliğinin hayata geçirilmesinde temel zorluk uygulama olarak kalmaktadır. Bu zorluğun giderilmesi görevi durmaktadır.

Gerek merkezi, gerek yerel düzeyde kamu görevlilerinin ve kadın STK'ların, kadın hakları ve toplumsal cinsiyet eşitliği alanında eğitilmesi ve bu alanlarda farkındalığın artırılması gerekmektedir.

Ayrıca, ulusal ve yerel düzeyde kadın STK'larla kamu kurumları arasında işbirliğinin kurulması, geliştirilmesi için çabalara gereksinim vardır.

Kadın Dostu Kent ,

- Kadınların yerel karar alma süreçlerine ve mekanizmalarına eşit katılımının sağlandığı, kadın erkek eşitliği planlarının oluşturulduğu, bu planların uygulamaya sokulduğu,
- Yerel yönetimlerin bütçelerinin ve planlarının oluşturulmasında Toplumsal Cinsiyet Eşitliğinin dahil edildiği,
- Yerel Eşitlik Mekanizmalarının kurulduğu, bütçelerin toplumsal cinsiyet eşitliğine duyarlı olarak düzenlendiği,

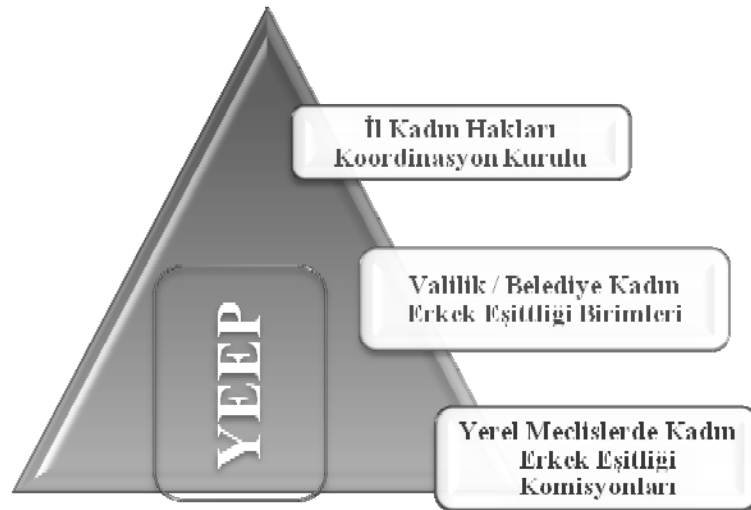
Kadın Dostu Kent,

- Kentte kadınlara karşı şiddetin önlenmesi için her tür önlemin alındığı, şiddet gören kadınlar için danışma merkezleri, sığınma evleri, acil yardım hatları gibi gerekli hizmetlerin sağlandığı,
- Kent hizmetlerinin, planlarının, kentsel dönüşüm çalışmalarının belirlenmesinde kadınlarının ihtiyaçlarının göz önünde alındığı,
- Yerel yönetimlerle sivil toplum kuruluşları arasında kesintisiz diyalogun sağlandığı, işbirliğinin güçlendirildiği,
- Hizmet sağlayıcıların /yerel yöneticilerin toplumsal cinsiyet eşitliği konusunda duyarlılığı için eğitimlerin verildiği, toplumsal cinsiyet konusunda farkındalıklarının artırıldığı kenttir.

Kadın Dostu Kentler Ortak Programı ,Kadın Dostu Kent olmak için önlemler almaya hazır olan kentlerin bu amaca ulaşmalarına destek vermeyi hedeflemiştir. 2008 yılında tüm yerel aktörlerin katılımıyla oluşturulan İzmir Yerel Eşitlik Eylem Planı'nın uygulanması için atılacak daha çok adım bulunmaktadır.

2009'dan Bugüne...

İzmir Yerel Eşitlik Eylem Planı'nın (YEPP) İl Genel ve İzmir Büyükşehir Belediye Meclislerinde kabulünden sonra, Planda yer alan ve Yerel Eşitlik Mekanizmaları olarak adlandırdığımız yapılar kurulmaya başlandı.

İzmir Valiliği başkanlığında çalışmalarını sürdüren ve ildeki kamu, kadın STK ile Baro ve Meslek Odaları'nın temsilcilerinden oluşan **İzmir İl Kadın Hakları Koordinasyon Kurulu**, gerek Yerel Eşitlik Eylem Planı'nın yapılmasında ve planın yerel meclislerde kabul edilerek onaylanmasında belirleyici rol oynadı.

Planı kabul eden Yerel Meclislerde hemen Kadın Erkek Eşitliği Komisyonları kuruldu.

* Bu bildiri TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu Kadın Çalışma Grubu adına düzenlenmiştir.

Kadın Erkek Eşitliği Komisyonları

İl Genel ve İzmir Büyükşehir Belediye Meclislerinde kurulan Kadın Erkek Eşitliği Komisyonlarını ilçe Belediye Meclisleri İzledi. Bugün İzmir'in toplamda 25'i Belediye Meclisinde, 1'i İl Genel Meclisinde olmak üzere toplam 26 Kadın Erkek Eşitliği Meclis İhtisas Komisyonu kurulmuş bulunmaktadır.

Komisyonların sorumlulukları; kadın erkek eşitliğini sağlamaya yönelik kadın sorunlarının ve gereksinimlerinin yerel meclislere taşınması, alınan kararlara / uygulamalara yansıtılması ve yürütülecek çalışmaların toplumsal cinsiyet eşitliğine uygunluğunun değerlendirilmesi olarak tanımlanır.

Kadın Erkek Eşitliği Birimleri

Valilik, İl Özel İdare, İl Müdürlükleri ve Büyükşehir Belediyesinde Kadın Erkek Eşitliği Birimleri kuruldu. İzmir Yerel Eşitlik Eylem Planının bir uygulaması olarak, İzmir İl Kadın Hakları Koordinasyon Kurulu adına 30 ilçenin Kaymakamlığına gönderilen bir yazıyla, Kaymakamlık bünyesinde Kadın Erkek Eşitliği Birimleri kuruldu.

2013 yılı itibariyle, İzmir'de kurulan Kadın Erkek Eşitliği Birimi sayısı 39'a ulaşmıştır. Bu kurumlar; Valilik, Büyükşehir Belediyesi, İl Özel İdare, İl Milli Eğitim, Aile ve Sosyal Politikalar, İl Halk Sağlığı, İşkur İl Müdürlükleri, Kaymakamlıklar, İzmir Müftülüğü, İl Jandarma Komutanlığıdır.

Valilik ve Belediye bünyesinde kurulan birimler, kadınlarla ilgili verilerin toplanması, yerel yönetimler tarafından sunulan hizmet modellerinin geliştirilmesinde toplumsal cinsiyet eşitliğinin dahil edilmesini sağlamak, toplumsal cinsiyet eşitliği yaklaşımını yerel yönetim anlayışına yerleştirmesinde etkin olmak, kadınların sorunlarına ve gereksinimlerine yönelik araştırma ve değerlendirmeler yapmak, düzenli raporlama yapmak gibi görevler yürütür.

Kurumlardaki Kadın Erkek Eşitliği Birimleri ise; kurum personelinin ve kurumun görev tanımına giren hizmetlere ilişkin cinsiyet ayrımlı veri tutmak, kadın kuruluşlarıyla kurum arasında koordinasyonu sağlamak, kurumun plan ve programlarında toplumsal cinsiyet eşitliğine yönelik yaklaşımın yer almasını sağlamak gibi görevleri vardır.

Kadın Erkek Eşitliği Birimi olarak başlayan çalışmasını, 2012 yılında **İzmir Büyükşehir Belediyesi Kadın Çalışmaları Şube Müdürlüğü**'nü kurarak geliştirdi. Bugün idari büronun yanı sıra Kadın Erkek Eşitliği Birimiyle, Kadın Danışma Merkezi ve Kadın Sığınmaevi Birimini içeren müdürlükte toplam 30 kişi çalışmaktadır. Adıyla ve yapısıyla Türkiye'de bir ilktir ve Kadın Dostu Kent olma yolunda atılmış önemli bir adımdır. Bir başka önemli adım ise, Belediye Meclisinin 2013 yılında **Avrupa Yerelde Kadın Erkek Eşitliği Şartı**'nı (CEMR) imzalamasıdır.

Avrupa Yerel Yaşamda Kadın Erkek Eşitliği Şartı

Avrupa Belediyeler ve Bölgeler Konseyi (CEMR) ve ortakları tarafından geliştirilmiş olan Avrupa Yerel Yaşamda Kadın Erkek Eşitliği Şartı 2006 yılında kabul edilerek, imzaya açılmıştır. Avrupa'daki yerel ve bölgesel yönetimlere hitaben hazırlanan belgede söz konusu yönetimler bu şarta imza koymaya, kadın - erkek eşitliği ilkesini hayata geçirmeyi kamusal bir görev kabul etmeye ve kendi yetki alanları dahilinde Şart'ta öne sürülen taahhütleri uygulamaya çağrılmaktadır.

“Yerel Yaşamda Avrupa Kadın Erkek Eşitliği Şartı'na imza koyan taraflar aşağıdaki hususların çalışmalarımızın temel ilkelerini oluşturduğunu tanırlar” denilen belgede ilkeler şöyle sıralanmaktadır (3):

1. Kadın - erkek eşitliği temel bir haktır
2. Kadın - erkek eşitliği, çoklu ayrımcılık ve dezavantajlar hususlarının gerektiği biçimde ele alınmasını temin etmek
3. Kadınların ve erkeklerin karar alma süreçlerine dengeli katılımları demokratik bir toplum için ön koşuldur
4. Toplumsal cinsiyet kalıp yargılarının tasfiyesi kadın - erkek eşitliğinin sağlanmasında temel önem taşımaktadır
5. Yerel ve bölgesel yönetimlerin tüm faaliyetlerine toplumsal cinsiyet bakış açısının yerleştirilmesi kadın - erkek eşitliğinin ilerletilmesi için gereklidir
6. Eylem planları ve programları için gerekli kaynağın tahsisi kadın - erkek eşitliğinin ilerletilmesi için gereklidir.

Şimdi şartı imzalayan İzmir Büyükşehir Belediye Meclisi sözü edilen eylem planı hazırlığındadır. Bu kentimiz için büyük bir fırsattır.

Sonuç ve Öneriler

Bugüne gelindiğinde kadınların kentsel hizmetlerden daha fazla yararlanabilmesi için kimi gelişmeler olmuştur. İl sınırları içindeki **Sığınma Evi sayısı** 6'sı belediyelere, 1'i Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlüğü'ne ait olmak üzere 7'ye ulaşmıştır. 19 Belediyenin 24 Kadın Danışma Merkezi vardır, 22 Belediyenin Kent Konseyi Kadın Meclisi, 1 Belediyenin Kadın Erkek Eşitliği Birimi, 3 Belediyenin Kadın Erkek Eşitliği Görevlisi vardır (4).

Hemen hemen bütün ilçe belediyeleri Kadın Danışma Merkezleri'ni açmışlardır. Kentte aydınlatmanın iyileştirilmesi, engellilerin kenti kullanımında iyileştirmeler, kadınların da yararlanabildiği spor alanları, çocuk oyun bahçeleri, yeşil alanların sayısında artış olmuştur. Ayrıca, İzmir Aile ve Sosyal Politikalar İl Müdürlüğüne bağlı olarak açılan Şiddet Önleme ve İzleme Merkezi (ŞÖNİM) , kuruma şiddet şikayetiyle başvuran kadınların ilk gözlemlerinin yapıldığı, psiko-sosyal ve ekonomik durumlarının incelendiği, geçici kabulleri yapılarak iki haftaya kadar kalabilecekleri **İlk Kabul Birimleri**'nin açılması önemlidir. Tüm bu gelişmeler olumludur ama kent nüfusu göz önüne alındığında yeterli olmaktan çok uzaktır.

Ayrıca **kentte kadın profilinin çıkartılması** çalışmaları yapılmış, elde edilen veriler ışığında **İzmir Yerel Eşitlik Eylem Plan** 2013 yılında revize edilerek uygulamaya konmuştur.

* Bu bildiri TMMOB İzmir İl Koordinasyon Kurulu Kadın Çalışma Grubu adına düzenlenmiştir.

Yeni planda;

Kentin kadınların kullanımına daha uygun hale getirilmesi için, kadınların kent mimarisinden olumsuz etkilenmeyeceği düzenlemeler yapılması, kadınların ortak kullanım mekanı olan sokaklarda, park ve duraklarda aydınlatmanın daha da iyileştirilmesininin sağlanması, kadınların talepleri alınarak spor parkları, çocuk parkları ve deniz kenarında dinlenme parkları gibi yeni uygun park alanları yaratılması, kentsel ortak mekanlara tuvalet, çocuk tuvaleti, emzirme odaları yapılmasının sağlanması, kentsel hizmet kullanımı ve memnuniyet anketlerinin düzenli olarak (yılda bir kez) yapılması ve sonuçlarının paylaşılması,

Ulaşımda, kadınların kolay, ekonomik ve güvenli ulaşımalarının sağlanması, yol, kaldırım, alt/üst geçitlerin kadınların daha kolay kullanımına uygun şekilde düzenlenmesi, toplu ulaşımında durak sayısına ve yerine olan ihtiyacı saptamak üzere özellikle kadınlar arasında anket çalışması yapılması, vb daha pek çok hedef yer alıyor.

Toplumsal Cinsiyet Eşitliğini Sağlamaya Yönelik Kentsel Hizmetlerden Kimi Örnekler (5)

- Kentin kayıt sisteminin, cinsiyet ayrımlı verilerin toplanmasına olanak tanıyacak şekilde iyileştirilmesi.
- Kadınların, kentsel hizmetlere yönelik gereksinmelerini ve taleplerini ortaya çıkaracak anket vb. çalışmaların düzenli yapılması.
- Verilen hizmetler konusunda, kentlilerin düzenli bilgilendirilmesi.
- Kadınların kent ve çalışma yaşamına daha fazla katılabilmesi için kreş, gündüz bakımevi, yaşlı bakımevi olanaklarının sağlanması var olanların iyileştirilmesi.
- Kentlerde kadınların bir araya gelebilecekleri kadın merkezlerinin sayılarının artırılması.
- Kadınların kent içi hareketliliklerini artırmak üzere toplu ulaşım araçlarında özel indirimler yapılması.
- Geceleri karanlıkta toplu ulaşım araçlarının sürücülerinin kadınların talebi olduğunda durak dışında (evine yakın bir yerde) durmasının sağlanması.
- Toplu ulaşım duraklarına kadınların 155 Acil Yardım hattını arayabilecekleri düğmelerin konulması.
- Toplu ulaşım araçlarının sürücülerinin insan hakları ve kadının insan hakları konusunda eğitilmesi
- Kentsel planlama, toplu konut alanı ve kentsel dönüşüm projelerinin yapımında cinsiyete duyarlı bir plan ve proje yaklaşımının benimsenmesi, kadınların görüşlerinin alınması ve kararlara yansıtılması.
- Kentsel hizmetlerin mahalle ölçeğinde verilmesi ve yaygınlaştırılması.
- Kentsel hizmet sunucularının kadın-erkek eşitliği konusunda farkındalıklarının artırılması.

Bitirirken

Yedi yıllık bir çalışmayı, anlatmak bu bildirinin hacmini fazlasıyla aşıyor.

Burada bir özet vermeye çalıştık, eksiğiyle geğiğiyle.

Sürdürülebilirlik bu programın varoluşunun düğümü.

Kurulan yapıların yasal mevzuata kavuşturulması hem sürdürülebilirlik hem de kalıcılık açısından çok önemli.

Bunun için her alanda savunuculuk yapılması görevi önümüzde.

Yapılan Planlar (Yerel Eşitlik Eylem Planı), kurulan yapılar (İl Koordinasyon Kurulu, Eşitlik Birimleri ve Eşitlik Komşyonları) kağıt üstünde kalmamalı, sürmeli, kalıcı olmalı. Bunun için tüm kesimlerin desteğine ihtiyaç var.

Bu Sempozyumun, bu ortamın yaratılması için değerli bir fırsat yarattığına inanıyorum.

DİPNOTLAR

(1) İçişleri Bakanlığı 2010 / 10 Sayılı Genelgesi

(2) *TÜİK Adrese Dayalı Nüfus Sistemi 2009-2010 verileri*

(3) Bu belge Mayıs 2006'da Innsbruck'da düzenlenen CEMR genel kurulunda sunulmuştur

(4) Kaynak: İzmir Büyükşehir Belediyesi Kadın Erkek Eşitliği Birimi

(5) Bu önerileri, Programın Birinci aşamasının 2009 Aralığında tamamlanması nedeniyle yayımlanan *Kadın Dostu Kentler* Kitabından derleyen Nilgün Salmaner'e teşekkürlerimle